

CELEBRAR I PREGAR EN TEMPS D'EPIDÈMIA. DIJOUS SANT

Esquema fet a partir del subsidi de la Comissió Nacional de Litúrgia
(de la Conferència Episcopal Italiana)

TRIDU PASQUAL AL VESPRE DEL DIJOUS SANT MEMÒRIA DE LA CENA DEL SENYOR Pregària en família

Aquest any, en el moment més important de l'any litúrgic, les comunitats cristianes no es poden reunir per celebrar juntes els misteris centrals de la nostra fe.

Tanmateix, cada família pot viure un moment de pregària en comunió amb tota l'Església. Aquest vespre sobretot serà l'ocasió de donar gràcies al Senyor pel do de l'Eucaristia, memorial de la Pasqua, font de vida per a tota l'Església i per a tot creient, que el Senyor Jesús va confiar als seus seguidors la vigília de la seva Passió.

Cada família podrà adaptar l'esquema segons les necessitats.

És bo escollir un lloc adequat a la casa per celebrar i pregar junts amb dignitat i recolliment. Quan sigui possible, es pot crear un petit «lloc de pregària» (cf. Catecisme de l'Església Catòlica, 2691) o fins i tot només un racó de la casa on posar la Bíblia oberta, la imatge del crucifix, una icona de la Mare de Déu, un ciri, per encendre'l en el moment oportú.

La família es podria aplegar en pregària mentre les campanes de l'església parroquial, especialment en els pobles i en alguns barris de la ciutat, acompanyen el Glòria durant la Missa de la Cena del Senyor.

El pare (M) o la mare (M) poden guiar la pregària.

(M) En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

(T) **Amén.**

(M) Beneït sigui Déu Pare
que en el seu Fill Jesús ha donat la seva vida per nosaltres.

(T) **Beneït sigui el Senyor pels segles dels segles.**

(M) Aquest vespre les nostres esglésies acolliran, com cada any, la celebració de la Cena del Senyor, però no podran rebre els fidels que formen la comunitat santa. Tot i que restem a casa, ens unim a la pregària de tota l'Església.

Donem gràcies al Senyor per l'Eucaristia, memòria viva de la Pasqua que Jesús ha confiat als seus deixebles abans de patir. És el misteri d'amor que ens ensenya a fer de la nostra vida un do.

Li donem gràcies pel do dels sacerdots que en les nostres comunitats anuncien l'Evangeli amb generositat i dedicació.

Finalment, li donem gràcies pel manament nou i gran de l'amor fratern pel qual també nosaltres podem ser pa partit en la caritat fraterna.

Reconeixem en la creu de Jesús, on hi ha el sofriment de tants germans, la font de la nostra vida i de la nostra pau.

Junts diem:

**(T) Nosaltres hem de gloriar-nos
en la creu de nostre Senyor Jesucrist,
pel qual tenim la salvació, la vida i la resurrecció;
ell ens ha salvat i ens ha alliberat.**

(M) Preguem junts amb el Salm 115 (114)

El salm es pot pregar alternant entre dos lectors; o bé alternant entre un lector i tots; o bé confiant a un lector les estrofes, mentre tothom repeteix la resposta.

(R) Senyor, el vostre calze és do de salvació.

**(C1) Com podria retornar al Senyor
tot el bé que m'ha fet?
Invocant el seu nom,
alçaré el calze per celebrar la salvació.**

**(C2) Al Senyor li voldria la mort dels qui l'estimen.
Ah, Senyor, soc el vostre servent,
ho soc des del dia que vaig néixer,
vós em trencàreu les cadenes.**

**(C1) Us oferiré una víctima d'acció de gràcies,
invocant el vostre nom,
compliré les meves prometes,
ho faré davant el poble.**

ESCOLTEM LA PARAULA DE DÉU

(L) De la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (11,23-26)

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres, ve del Senyor. Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué:

«Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial».

Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué:

«Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang.

Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial».

Així, doncs, cada vegada que mengeu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

Paraula de Déu.

(T) Us lloem, Senyor.

Per meditar

El relat més antic del Sopar del Senyor ens parla en primer lloc d'una tradició en el sentit més profund i més veritable de la paraula. No és només un hàbit i ni tan sols un costum, sinó una tradició, és a dir, la transmissió d'una experiència forta. L'apòstol Pau, de fet, diu que ha transmès el que ell mateix ha rebut. Aquest és el mecanisme de l'anunci evangèlic i també del gran do de l'Eucaristia: ningú no n'és el propietari o el guardià gelós, perquè és el que l'Església sempre rep del seu Senyor i amb amor el transmet als seus fills. Cada Eucaristia que se celebra, en la més impressionant de les catedrals o en l'església de muntanya més petita, és una realització del manament de Jesús («Feu això per celebrar el meu memorial») i és repetició no només dels gestos que Jesús va fer, sinó que també va confiar «la nit que havia de ser entregat». Aquesta anotació de Pau no és simplement una referència temporal, sinó que indica el context en què Jesús es dona en el seu Cos i en la seva Sang. Ell, de fet, reuneix els seus la mateixa nit de la traïció, nit de tristesa profunda (vegeu Marc 14,34), però també nit d'un amor que arriba a l'extrem, fins al final (Joan 13,1). En el moment en què és lliurat pel traïdor, ell es lliura al Pare i lliura els «signes sagrats» del Pa partit i del Vi vessat.

És evident, aleshores, que l'Eucaristia només es pot comprendre a la llum de la creu i del sacrifici de Jesús, i els deixebles estan cridats a celebrar-la arreu i en tot temps per anunciar el misteri de la creu, misteri de vida i de victòria, fins al retorn gloriós del Senyor. Cada comunitat, petita o gran, que es reuneix al voltant de l'altar viu de memòria i espera, reconeix l'esdeveniment pasqual com a font de vida nova i camina en l'esperança que el Senyor tornarà.

Petits gestos, grans accions. Jesús pren pa i vi i dona gràcies abans de distribuir-los als deixebles i, confiant-nos aquestes accions, modela la nostra pregària en la seva pròpia pregària perquè sempre puguem donar gràcies i reconèixer que Déu actua en la nostra vida i fa meravelles en nosaltres.

Paraules de la vida. Jesús, prenent el pa, diu: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres». La seva vida és totalment donada en aquest pa que és el seu cos; traït, se'ns dona, en favor nostre, per a la nostra vida. Aquest és el significat més veritable i més bonic de la paraula sacrifici. L'Eucaristia és sacrifici perquè Jesús se'ns segueix donant a si mateix i s'ofereix en favor nostre. Prenent el vi, diu: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meua sang». Ara és possible prendre part en la nova aliança entre Déu i la humanitat que el Fill ha segellat donant la seva pròpia vida bevent en aquell calze, compartint la seva pròpia donació.

Qui menja el seu Cos i beu la seva Sang té en ell la vida veritable i pot viure com una nova criatura, comproment-se cada dia per canviar el món en l'amor sincer i total al germà.

L'Eucaristia, en tant que memorial de Crist mort i ressuscitat, prepara els temps nous i modela els homes i les dones per conformar-los més i més a l'estil de Jesús. Prendre pa i vi, donar gràcies, partir i distribuir no són només les accions que s'han de fer per fer autènticament l'Eucaristia, sinó també les accions que inspiren una manera «cristiana» d'estar en el món.

A VÓS ELEVEM LA NOSTRA PREGÀRIA

- (M) En aquest vespre d'amor que obre els dies de la Pasqua, entrem amb Jesús en el misteri de la seva mort i de la seva resurrecció.
- L'Eucaristia, que reuneix els amics de Jesús, és menjar i beguda per a la vida del món. Agraïts al Senyor, que ha volgut romandre amb nosaltres per sempre, adreçem-li la nostra lloança i preguem per tothom.
- (L) Us donem gràcies, Senyor Jesús, per l'Eucaristia que ens heu volgut deixar abans de lliurar-vos als homes com a penyora del vostre amor i signe viu de la vostra presència:
- (T) **Feu que aprenguem a compartir la nostra vida per ser un únic cos amb els nostres germans.**
- (L) Us donem gràcies, Senyor Jesús, pel manament de l'amor que ens ensenya a estimar els nostres germans com vós ens heu estimat:
- (T) **Feu que en cada germà petit puguem contemplar el vostre rostre i servir-vos.**
- (L) Us donem gràcies, Senyor Jesús, pel ministeri de tants sacerdots, especialment dels més cansats i provats:
- (T) **Beneïu-los amb la vostra gràcia i doneu-los força per guiar els germans i les germanes a trobar-vos i consolar-los amb la vostra Paraula.**
- (L) Us donem gràcies, Senyor Jesús, per tots els gestos d'amor i de servei que es realitzen en l'Església en el vostre nom:
- (T) **Feu que ens adonem cada dia de qui és pobre, està malalt o té necessitat i portem les càrregues els uns dels altres.**
- (L) Us donem gràcies, Senyor Jesús, per la unitat dels vostres deixebles, el tresor preciós que vau demanar al Pare abans de morir en creu:
- (T) **Feu que abandonem tota desconfiança i fem caure totes les barreres que ens separen i col·laborem en la construcció de l'única Església.**
- (M) Entrem en els dies de Pasqua en què Jesús va passar d'aquest món al Pare i va estimar el seus deixebles fins al final.
- Com ell, portem en el cor els sofriments i les aspiracions de tots els homes i les dones, i units a ell preguem:
- (T) **Pare nostre...**
- (M) Jesús, el nostre Mestre i Senyor,
que a l'hora de passar d'aquest món al Pare,
vàreu rentar els peus dels deixebles
i en l'Eucaristia ens vàreu deixar
el testament del vostre amor,
feu que aprenguem de vós
a correspondre a aquest immens do
en l'amor mutu i el servei fratern.
Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.
- (T) **Amén.**

INVOQUEM LA BENEDICCIÓ DEL PARE

- (M) Pare, concediu la vostra benedicció a la nostra família
i mireu amb amor els vostres fills

que en el món gemeguen per la malaltia;
feu que ben aviat puguem tornar
a celebrar amb tots els germans
el Sant Sopar que el vostre Fill ens ha confiat
per viure sempre del vostre do.

(T) **Amén.**

Cadascú fa damunt seu el senyal de la creu, mentrestant el pare (o la mare) continua dient:

(M) En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

(T) **Amén.**

Aquest moment de pregària es pot cloure amb un moment perllongat de silenci.